

Autorytet papieski w przekształceniach komunikacji

„Roma locuta causa finita”, to stwierdzenie do dziś obowiązuje wśród wielu wierzących katolików, jako synonim papieżstwa rozstrzygającego kwestie doktrynalne, moralne i dyscyplinarne. W naszym projekcie próbujemy to zdanie odwrócić i zadać pytanie o to, jak działania papieża Franciszka otwierają pole do dyskusji opinii publicznej oraz w jakim stopniu forma i treść nauczania papieża podlega zmianom pod wpływem przekształceń w komunikacji. Wychodzimy tu z założenia, że Papież jak każdy znaczący aktor życia społecznego podlega głębokiej mediatyzacji (ang. *deep mediatization*), w której rezultacie użytkownicy mediów, w tym spora rzesza wierzących katolików, zmieniają swoje przekonania na temat papieskiego autorytetu w Kościele katolickim.

Główne pytanie tego projektu dotyczy zatem sposobu, w jaki konstruowany jest autorytet papieża w środowisku cyfrowym oraz w jakim stopniu koresponduje on z teologiczną wizją sprawowania tej posługi przez samego Franciszka?

Chcemy zrozumieć, w jaki sposób głęboka mediatyzacja papieżstwa odnosi się do wzrastających napięć między katolicyzmem obiektywizacji a katolicyzmem egzystencjalizmu. Następnie chcemy zrozumieć, w jaki sposób przestrzeń mediów cyfrowych ma swój udział w kształtowaniu nowego oblicza autorytetu papieża zarówno z perspektywy wypowiedzi papieskich, jak też od strony śledzących Franciszka użytkowników mediów.

W tym projekcie podejmujemy się zbadania owej osi sporu z perspektywy nauk o komunikacji i mediach oraz teologii.

Realizacja projektu wiąże się z pozyskaniem, opracowaniem i analizą zróżnicowanego materiału badawczego z okresu pontyfikatu papieża Franciszka (od 2013 roku) w polskojęzycznej mediasferze oraz teologii.

Realizacja projektu nastąpi w wyniku zastosowania zróżnicowanej metodologii badawczej, na którą złożą się kolejno analiza dyskursu, analiza języka filmu, dzienniki medialne, wywiady oraz analiza teologiczna.